

paa, at Fængsel er nævnt først, idet der staar: Fængsel eller Bøder. Først møder Justitsministeren og derefter det ærede Medlem for Bisborg (Klein) og fortæller om den Skjæpelse, der er sket derved, at Fængsel er stillet foran Bøder, de ere forbundne ved Ordet „eller“. Endelig møder det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Nimestad), der henholder sig til de andre Talere og ogsaa fremhæver den Forhøielse, der er sket i Straffen for Injurier, idet man har sat Fængselsstraf i Spidsen. Jeg tror altsaa, at det ærede Medlem ikke kan benegte, at Ordet „eller“ kan fortaas saaledes, at det førstnævnte Bilklaar skal følges, medmindre der er særlige Omstændigheder, som medføre, at man skal foretrække det Andet. Altsaa, naar Ordet „eller“ staar saaledes som her: „Naaringsstedet eller i Nærheden deraf“, findes der en lang Række juridiske Autoriteter, der ere enige om at forstaa det paa den Maade, som er gjort gjældende her med Hensyn til Valgloven. At det altsaa skulde være saa aldeles ufatteligt, aldeles umuligt, at man kunde reise Spørgsmaal om denne Forstaaelse, den Paastand tror jeg det ærede Medlem bør lade falde. Det ærede Medlem yttrede, at Ordene ikke tilfiede denne Opfattelse, og at der aldrig kunde være Spørgsmaal om, at denne Flytning skulde være i Strid med Loven; men naar ikke det bygges paa den Opfattelse, at Ordet „eller“ skal læses som om der stod „enten — eller“, veed jeg ikke, hvorpaa det ærede Medlem kan bygge saa stærke Udtryk, som han brugte. Alt, hvad der er sagt om, at den trufne Foranstaltning var i allerhøjeste Grad fornøftig og hensigtsmæssig, falder jo til Jorden. Det er slet ikke godgjort; der foreligger ikke Spor af Vidnesbyrd, som vi have at tage Hensyn til. Der kan derimod opstilles den langt mere begrundede Paastand, at Rådhuset, der i mange Aar har tjent til Valglokale, egner sig fulstændig dertil. Det fremsendte Grundrids har jo vist sig upaalideligt, og ligeledes den Paastand, at man ikke har fundet sig vel tilpas ved Brugten af Rådhuset. Hvis dette Valg ikke blev godkendt, mente det ærede Medlem, vilde det blive meget vanskeligt for Fremtiden at afholde et Valg, som var sikret mod Forkastelse; men den Ting gaar dog ikke saa vanskeligt, man behøver jo kun at følge Loven, det er det Første, og man skal følge Loven efter dens Ordlyd og dens Betydning, ikke efter det ærede Medlems Fortolkning. Det maa jo erindres, at det ærede Medlem heri Thinget har villet forsvare enhver Afvigelse fra Loven, selv det Kvarter, som vi endelig have faaet slaaet fast som ulovligt; selv det har det ærede Medlem jo kæmpet for her i Salen. — For ikke at komme ind paa Smaatterier skal jeg lade en hel Del Utringer ligge, som fremkom fra det ærede Medlem.

Jeg skal endnu kun tillade mig et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgabro). Det har jo

forfaavidt været glædeligt at se, at Diskussionen har bragt de to Medlemmer endnu nærmere sammen, end det forekom os, de vare, da vi vare sammen ved Arbejdet i Udvalget. Vi have jo endog set, at de have gjentaget den samme Paastand og ere velbekendte med Forholdene i hinandens Valgfreds, hvad der jo synes at tyde paa en noget intim Konference. Nu har det jo ganske vist nogen Interesse at faae at vide, hvorledes man bærer sig ad i det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds, men det kan jo ikke have nogen aldeles bevissende Kraft, thi det er jo ikke givet, at man der i Et og Alt bærer sig rigtig ad. At Interpellanterne maa blive staaende nebe paa Pladsene — ja det kan jo foregaa paa en saadan Maade, at de ere istand til at begrunde deres Forespørgsel tydelig for Forsamlingen, men i moshat Fald beviser det ikke Noget. Dengang Kvarteret var oppe ved Aalborgvalget, blev der ogsaa oplyst, at mange Steder i Landet gav man denne Frist af et Kvarter, men det afholdt ikke Folkethinget fra at forkaste et Valg, som var be-
 heftet med denne Mangel. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds kan bringe sig i Overensstemmelse med Folkethingets tidligere Standpunkt. For ikke at trættes om personlige Spørgsmaal skal jeg ikke benegte, at han kan finde sig i Overensstemmelse med sin personlige hidtidige Praxis overfor et Spørgsmaal som dette; men det ærede Medlem har jo ogsaa, som Rigsdagstidenden oplyser, indtaget et noget separatistisk Standpunkt ved forskellige Leiligheder. Jeg skal minde om Forhandlingen angaaende Aalborgvalget i November 1873. Da var det ærede Medlem ganske enig med Flertallet af Udvalget angaaende Valgets Forkastelse; men han maatte skrive sig en særlig Motivering, han kunde ikke gaa med til, hvad de andre Medlemmer af Flertallet vare enige om. Flertallet, hvoriblandt fandtes de ærede Medlemmer for Stege (Bojsen) og Ribe (B. Holm) og S. N. Hansen betonedes netop dengang, at den Tilfidesættelse af Valgloven, som havde fundet Sted ved, at der var givet et Kvarter, var i og for sig tilstrækkelig til at bevire Valgets Ugyldighed, naar Stemneforstjellen var saa ringe, og det tror jeg man helt igennem vil se, er Folkethingets Standpunkt, ikke det, at enhver Feil medfører Valgets Forkastelse, men at enhver Feil, hvor Stemneforstjellen mellem Kandidaterne er meget ringe, medfører Forkastelse. Saaledes har jeg fundet, at under Forhandlingerne om Afsensvalget i 1879 blev det udtalt af Flertallets Ordførere, som tillige var Ordfører for det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds: „Vi ere gaaede ud fra den Grundsaetning, som altid har været fulgt i dette Thing, at, hvor der var Tvivl om, hvorvidt et Valg var rigtigt eller ikke, hvorvidt man kunde antage, at det stedfundne, af Valgbestyrrelsen stadfæstede Valg var i Overensstemmelse med Valgfredsens Mening, der har dette Thing altid